

Beeldenbrekers in de klas

Een tijdje geleden gaf ik namens het VHTO, een expertisecentrum dat zich inzet voor meer vrouwen in de bèta, een gastles aan leerlingen van groep 6 van een basisschool in Zevenaar. Het thema van de les was *Beeldenbrekers*, bedoeld om het stereotype beeld van onderzoekers te doorbreken en te laten zien dat wetenschap niet alleen iets is voor 'oude mannen in witte jassen'.

De les begon met een opdracht van de lerares waarin de kinderen tekenden hoe zij dachten dat een onderzoeker die ziektes onderzoekt eruitziet. Daarna kwam ik in een labjas de klas binnen. Ik vertelde kort iets over mijn onderzoek naar zeldzame nierziekten. Ter illustratie had ik twee buizen mee, één met een lichtgele vloeistof (gezonde urine) en één met een donkeroranje vloeistof (urine van een patiënt). De leerlingen trokken een vies gezicht, toen ik vertelde dat het ranja was moesten ze lachen. Ik legde uit dat patiënten met nierziekten eiwitten uitplassen, en dat dit de patiënt erg moe en ziek kan maken. De kinderen waren nieuwsgierig en stelden goede vragen. Eerst ging het over waarom mensen nierziekten krijgen, en of je niet gewoon een nieuwe nier kunt maken in het lab en deze kan geven aan patiënten. Daarna kwamen de verhalen uit hun eigen leven. Een meisje deelde dat ze zelf een hersentumor heeft. Andere kinderen vertelden over een zieke opa of oma. Aan het eind liet ik de buisjes en pipetten achter waarmee ze zelf een beetje konden 'onderzoeken'. Het was een leuke en leerzame middag. Wie weet hebben de leerlingen gezien dat een onderzoeker niet altijd aan een stereotype hoeft te voldoen – en dat wetenschap een plek is waar nieuwsgierigheid kan uitgroeien tot iets groots.

nierstichtig

